

ผลของการนิเทศแบบคลินิก เพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถการทำวิจัยของนักวิจัยรุ่นใหม่
Effects of Clinical Supervision to Enhance
Research Ability of New Generation
Researchers

ดร.บัณฑิต อนุญาหงษ์

TNI

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

2559

คำนำ

รายงานการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอิง จากสำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น และโดยผู้อำนวยการสำนักวิชาพื้นฐานและภาษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณวิมล รุ่งธีระ ที่ให้โอกาสในการสนับสนุนการทำวิจัยของคณาสำนักวิชาพื้นฐานและภาษา ด้วยดีตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต โรจน์อารยานนท์ ที่ให้การสนับสนุนผู้วิจัยได้ทำการวิจัยตลอดปีการศึกษา

ขอขอบคุณนักวิจัยรุ่นใหม่ที่ทั้งที่เป็นอาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่ให้ความร่วมมือและให้ข้อมูลสำหรับการทำวิจัยในครั้งนี้ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยเป็นอย่างดี

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอน้อมระลึกถึงพระคุณบุพการี บิดามารดา และครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนตลอดมา คุณค่าความดีงามและประโยชน์อันพึงมีจากรายงานการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดาที่ล่วงลับไป และขอขอบคุณคณาจารย์สำนักวิชาพื้นฐานและภาษาที่ทำให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือตลอดมา

ดร.บัณฑิต อนุญาหงษ์

15 พ.ค. 2560

บทคัดย่อภาษาไทย

หัวข้อวิจัย ผลของการนิเทศแบบคลินิก เพื่อเสริมสร้างความสามารถ
การทำวิจัยของนักวิจัยรุ่นใหม่
ชื่อผู้วิจัย ดร.บัณฑิต อนุญาหงษ์
คณะ/สำนัก วิชาพื้นฐานและภาษา
สถาบัน สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ปีการศึกษา 2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสมรรถภาพในด้าน
ความรู้ความเข้าใจของนักวิจัยรุ่นใหม่เกี่ยวกับการทำการวิจัย 2) เพื่อ
เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในการทำการวิจัยก่อนและหลังการนิเทศของ
นักวิจัยรุ่นใหม่ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักวิจัยรุ่นใหม่ที่มีต่อการ
นิเทศแบบคลินิก 4) เพื่อศึกษาคุณภาพของรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์และ
5) เพื่อติดตามผลการเผยแพร่ตีพิมพ์ในวารสารหรือการประชุมวิชาการ
ระดับชาติหรือนานาชาติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่
อาจารย์ประจำแผนกภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น สำนักวิชาพื้นฐานและ
ภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2558-2559 จำนวน 15
คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling
Technique) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบ
ความรู้ความเข้าใจของนักวิจัยรุ่นใหม่เกี่ยวกับการทำการวิจัย
แบบสอบถามความพึงพอใจของนักวิจัยรุ่นใหม่ที่มีต่อนิเทศแบบคลินิก และ
แบบประเมินรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1) สมรรถภาพในด้านความรู้ความเข้าใจของนักวิจัยรุ่นใหม่เกี่ยวกับการทำการวิจัยโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

2) นักวิจัยรุ่นใหม่มีความรู้ความเข้าใจหลังการนิเทศแบบคลินิกสูงกว่าก่อนการนิเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ความพึงพอใจของนักวิจัยรุ่นใหม่ที่มีต่อการนิเทศแบบคลินิกโดยรวมอยู่ในระดับมาก

4) ผลของการนิเทศแบบคลินิกในการดำเนินการวิจัยจากรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์พบว่าอยู่ในระดับดี และ

5) จำนวนบทความวิจัยที่ได้มีการเผยแพร่ตีพิมพ์ในวารสารหรือการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ เป็นจำนวน 15 เรื่อง

คำสำคัญ: การนิเทศแบบคลินิก, ความสามารถในการทำวิจัย, นักวิจัยรุ่นใหม่

TNI

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ

Research Title Effects of Clinical Supervision to Enhance
Research Ability of New Generation
Researchers
Name Dr. Bundit Anuyahong
Faculty/College College of General Education and
Languages
Institute Thai-Nichi Institute of Technology
Academic Year 2016

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study a competency in knowledge and understanding of new generation researchers about research doing, 2) to compare the competency in doing research of the samples before and after clinical supervision, 3) to study satisfaction with clinical research supervision of new generation researchers, 4) to assess quality of research report of new generation researchers, and 5) to follow up a number of research full papers published in proceedings of international conference or in journals.

Research samples were 15 lecturers from English department and Japanese department in 2015-2016 academic year, derived through simple random sampling technique. The instruments used for gathering the data were a test of knowledge and understanding about research for new generation researchers, a satisfaction questionnaire, and a research report assessment.

The statistics used for analyzing the data were frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The research findings were as follows:

1) Competency in knowledge and understanding about research of new generation researchers in overall was at high level, 2) The new generation researchers' knowledge and understanding about research after clinical supervision were significantly higher than before at .05 level, 3) satisfaction with clinical supervision of new generation researchers in overall was at high level, 4) effects of clinical supervision about research from research report assessment were at good level, and 5) for the published research in international proceedings, it was found that there were 14 papers.

Keywords: *Clinical Supervision, Research Ability, New Generation Researchers*

TNI

สารบัญ

บทที่

หน้า

คำนำ

บทคัดย่อ

Abstract

สารบัญ

1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
	ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
	สมมติฐานในการวิจัย.....	7
2	วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการนิเทศ	
	การสอนการทำวิจัย.....	8
	แนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิก.....	9
	หลักการเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิก.....	11
	แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อพื้นฐานและ	
	ธรรมชาติของการนิเทศแบบคลินิก.....	13

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	ลักษณะสำคัญของการนิเทศแบบคลินิก....	15
	กระบวนการนิเทศแบบคลินิก.....	16
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	22
	กำหนดกลุ่มประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	22
	ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย.....	23
	เครื่องมือในการวิจัย.....	23
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	24
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	29
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
4	ผลการวิจัย.....	32
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	41
	สรุปผลวิจัย.....	45
	อภิปรายผล.....	46
	ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	49
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	52

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การนิเทศการทำวิจัยเป็นการพัฒนาอาจารย์ผู้สอนเพราะอาจารย์เป็นบุคคลสำคัญในการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพสอดคล้องสัมพันธ์กับความต้องการของชุมชนและประเทศชาติ ช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาเต็มศักยภาพ และการที่ผู้สอนสามารถทำการวิจัยในการเรียนการสอนได้ จะเพิ่มขีดความสามารถให้กับอาจารย์และการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดี และการจะเป็นผู้มีความสามารถในการทำวิจัยได้ จำเป็นต้องมีพี่เลี้ยงช่วยแนะนำในการทำวิจัย หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า เป็นการนิเทศการทำวิจัย ซึ่งจะช่วยส่งเสริมเพิ่มพูนศักยภาพในการทำวิจัยของผู้สอนได้ดี

การนิเทศแบบคลินิก (Clinical Supervision) จากแนวคิดของโกลด์แฮมเมอร์ และโคแกน (Goldhammer and Cogan 1969, 1973) เป็นกระบวนการนิเทศเพื่อการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนโดยตรง เริ่มด้วยการพูดคุยปรึกษาหารือระหว่างผู้นิเทศและนักวิจัยเกี่ยวกับแผนการทำวิจัย การสังเกตการณ์ทำวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลการทำวิจัย และการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับประเด็นที่มีการสังเกต (วัชรรา เล่าเรียนดี, 2556: 95)

ส่วนขั้นตอนการนิเทศการสอนแบบคลินิกสามารถแบ่งออกได้ดังนี้คือ

1) ขั้นตอนการสังเกตการณ์ทำวิจัยเป็นขั้นทบทวนแผนการทำวิจัยของนักวิจัย ซึ่งประกอบด้วยวัตถุประสงค์ กิจกรรม และการประเมินผล ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้ นิเทศ ได้ทำการตกลงในประเด็นที่จะสังเกตการทำวิจัยร่วมกัน ขั้น สังเกตการณ์การทำวิจัยเป็นขั้นการใช้เครื่องมือเพื่อบันทึกหลักฐานหรือ เหตุการณ์ที่ 2) เกิดขึ้นระหว่างที่นักวิจัยทำวิจัย ผู้นิเทศควรเลี้ยงการแสดงความ คิดเห็นส่วนตัว หรือตัดสินผลประเมินความสามารถการทำวิจัยของ นักวิจัย 3) ขั้นวิเคราะห์เป็นขั้นการระบุประเด็นหรือหัวข้อ ตลอดจนลำดับ ความสำคัญของประเด็นหรือหัวข้อเหล่านั้นเพื่อที่จะร่วมสนทนาหรืออภิปราย ร่วมกันหลังจากการสังเกตการทำวิจัยเสร็จสิ้น 4) ขั้นหลังการสังเกตการณ์วิจัย เป็นขั้นให้ข้อมูลย้อนกลับถึงจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนาในการทำวิจัย

สำหรับแนวทางในการดำเนินการนิเทศ ได้แก่ การสร้างบรรยากาศที่ดี ในการนิเทศ เป็นการเริ่มนำสนทนาโดยใช้คำพูดที่เป็นมิตร สร้างความคุ้นเคย กับผู้รับการนิเทศ ให้เหมาะสมกับบริบท อภิปรายเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ในแต่ละการนิเทศนั้น ๆ เป็นการระบุจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาในการ ทำวิจัยครั้งนั้นๆ ของผู้รับการนิเทศ การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้ข้อมูลเชิง ประจักษ์ที่ได้จากการสังเกตการทำวิจัย เป็นการให้ข้อมูลที่บันทึกระหว่างการ จัดกิจกรรมการทำวิจัยของนักวิจัยและให้นักวิจัยผู้รับการนิเทศได้มีส่วนร่วมใน การรับ-ส่งข้อมูลย้อนกลับ การเสนอแนะเพื่อปรับปรุง เป็นการเสนอ ทางเลือกเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศได้เห็นพ้อง ต้องกันในสิ่งนั้น ๆ การสรุปสู่ทิศทางการพัฒนาในอนาคต เป็นการสรุปจุด แข็งของขั้นตอนการทำวิจัยนั้น ๆ และช่วยให้นักวิจัยได้แนวทางในการ ปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

นอกจากนี้ประเด็นในแต่ละขั้นตอน สามารถแบ่งออกได้คือ ขั้นตอนก่อนการสังเกตการทำวิจัย เป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีก่อนการนิเทศ (Climate setting) การทำความเข้าใจแผนการทำวิจัยระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ (Clarifying research plan) การระบุประเด็นที่จะสังเกตการณ์สอน (Identifying focus of observation) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล (Method of collecting evidence) และขั้นตอนการสังเกตการทำวิจัย มีการตกลงร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศในประเด็นที่จะทำการนิเทศ กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศ การออกแบบเครื่องมือนิเทศควรดำเนินการก่อนการนิเทศ และสังเกตการณ์สอนตามประเด็น และเครื่องมือที่ตกลงกันระหว่างผู้รับการนิเทศและผู้นิเทศ

เนื่องจากสำนักวิชาพื้นฐานและภาษา ได้จัดการเรียนการสอนมาเป็นเวลาหลายปี และยังไม่ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับการนิเทศการทำวิจัยสำหรับอาจารย์สอนภาษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความประสงค์จะศึกษาการนิเทศการทำวิจัยของจารย์สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา ซึ่งเป็นนักวิจัยรุ่นใหม่ เพื่อนำผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาความสามารถการทำวิจัยของอาจารย์สอนภาษาในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถภาพในด้านความรู้ความเข้าใจของนักวิจัยรุ่นใหม่เกี่ยวกับการทำการวิจัย
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยก่อนและหลังการนิเทศของนักวิจัยรุ่นใหม่
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักวิจัยรุ่นใหม่ที่มีต่อการนิเทศแบบคลินิก

4. เพื่อศึกษาคุณภาพของรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์และ
5. เพื่อติดตามผลการเผยแพร่ตีพิมพ์ในวารสารหรือการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นอาจารย์สอนภาษาและเจ้าหน้าที่ สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำนวน 50 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นอาจารย์สอนภาษาและเจ้าหน้าที่ สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ในปีการศึกษา 2558-2559 จำนวน 15 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การนิเทศการทำวิจัยสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 1) ความสามารถในการทำวิจัยของนักวิจัยรุ่นใหม่
 - 2) ความพึงพอใจที่มีต่อการนิเทศการทำวิจัย
 - 3) คุณภาพของงานวิจัย
 - 4) ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์

ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองและติดตามผลในปีการศึกษา 2558-2559 โดยกลุ่มตัวอย่างได้รับการอบรมและฝึกการทำวิจัยและมีพี่เลี้ยงคอยให้คำแนะนำทุกขั้นตอนของการทำการวิจัย ตั้งแต่ขั้นการเตรียมการ การศึกษาปัญหาและหัวข้อของงานวิจัย การสร้างเครื่องมือวิจัย การดำเนินการวิจัย วิเคราะห์สถิติ การสรุปผล การอภิปรายผล จนจบรูปเล่ม และการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ โดยระหว่างกระบวนการนั้นได้มีการจัดอบรมการทำสถิติเพื่อการวิจัย และเทคนิคการเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ ใช้เวลาทั้งหมด 2 ปี จึงรวบรวมข้อมูลเพื่อนำเสนอวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **การนิเทศการทำวิจัย** หมายถึง การนิเทศการทำวิจัยสำหรับอาจารย์สอนภาษา โดยยึดหลักการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนการสังเกตการณ์ทำวิจัยเป็นขั้นทบทวนแผนการทำวิจัยของนักวิจัยซึ่งประกอบด้วยวัตถุประสงค์ กิจกรรม และการประเมินผล ซึ่งขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้นิเทศ ได้ทำการตกลงในประเด็นที่จะสังเกตการทำวิจัยร่วมกัน ขั้นสังเกตการณ์การทำวิจัยเป็นขั้นการใช้เครื่องมือเพื่อบันทึกหลักฐาน

ขั้นตอนที่ 2 การสังเกตการทำวิจัยของอาจารย์สอนภาษา ทุกขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย โดยนักวิจัยพี่เลี้ยง

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดวิธีการอบรมเพิ่มเติมการทำวิจัย เช่นการอบรมสถิติเพื่อการวิจัย การอบรมเทคนิคการเขียนบทความวิจัยเป็นภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 4 การประชุมนิเทศ เป็นการประชุมพูดคุยปรึกษาหารือปัญหาหรืออุปสรรคในการทำวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาและดำเนินการให้ถูกทางพร้อมกับให้กำลังใจกับผู้ทำวิจัย

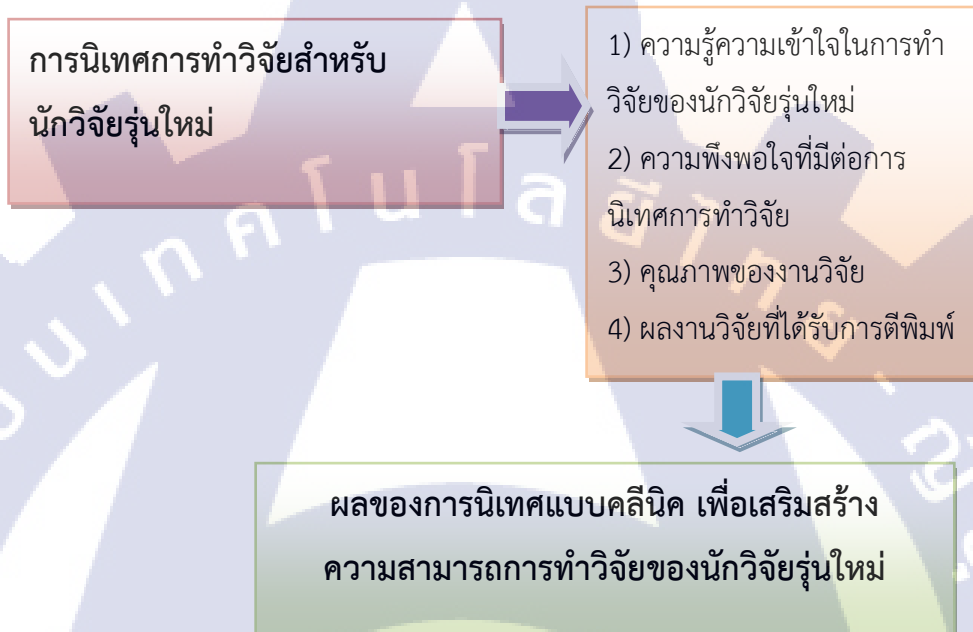
ขั้นตอนที่ 5 การประชุมวิเคราะห์พฤติกรรมการณ์นิเทศ เป็นการติดตามดูผลงานการวิจัยที่ได้ตีพิมพ์ในระดับนานาชาติและคุณภาพของงานวิจัยที่ได้ทำไปและได้เผยแพร่ตีพิมพ์ในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติหรือวารสารระดับนานาชาติ

2. ความสามารถในการทำวิจัย หมายถึง ความสามารถในการทำวิจัยของอาจารย์สอนภาษาซึ่งได้แก่ ความสามารถด้านการเขียนบทนำ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ความสามารถด้านการหาข้อมูลวรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ความสามารถด้านการสร้างเครื่องมือวิจัย การหาประสิทธิภาพเครื่องมือวิจัย การดำเนินการวิจัย และสถิติที่ใช้ในการวิจัย ความสามารถด้านการอ่านค่าสถิติ การเขียนสรุปผล และอภิปรายผลวิจัยและความสามารถด้านการเขียนบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

3. นักวิจัยรุ่นใหม่ หมายถึงอาจารย์สอนภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นที่เป็นอาจารย์ประจำและเจ้าหน้าที่สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นประจำปีการศึกษา 2558-2559

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาผลของการนิเทศแบบคลินิก เพื่อเสริมสร้างความสามารถการทำวิจัยของนักวิจัยรุ่นใหม่ ดังภาพประกอบต่อไปนี้

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักวิจัยรุ่นใหม่ที่ได้รับการนิเทศแบบคลินิกมีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในระดับดี
2. นักวิจัยรุ่นใหม่มีความรู้ความเข้าใจหลังการนิเทศแบบคลินิกสูงกว่าก่อนการนิเทศ
3. นักวิจัยรุ่นใหม่มีความพึงพอใจในการนิเทศแบบคลินิกในระดับมาก
4. นักวิจัยรุ่นใหม่มีคุณภาพของรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ในระดับดี
5. นักวิจัยรุ่นใหม่มีผลงานวิจัยที่ได้เผยแพร่ตีพิมพ์ในวารสารหรือการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติมากกว่า 80%

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เรื่อง “ผลของการนิเทศแบบคลินิก เพื่อเสริมสร้างความสามารถการทำวิจัยของนักวิจัยรุ่นใหม่” ผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้าเอกสาร ตำรา บทความ ทฤษฎี แนวความคิด และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยแยกเป็นหัวข้อ ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการนิเทศการสอนการทำวิจัย
2. แนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิก
3. หลักการเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิก
4. แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อพื้นฐานและธรรมชาติของการนิเทศแบบ

คลินิก

5. ลักษณะสำคัญของการนิเทศแบบคลินิก
6. กระบวนการนิเทศแบบคลินิก
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการนิเทศการสอนการทำวิจัย

Glatthorn (1984) ได้เสนอรูปแบบการนิเทศการสอนการทำวิจัยไว้ 4 รูปแบบคือ

1. การนิเทศแบบคลินิก

2. การนิเทศแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ
3. การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง
4. การนิเทศโดยผู้บริหาร

นอกเหนือจากการนิเทศการสอนทั้ง 4 วิธีดังกล่าวยังมีการนิเทศการสอนแบบอื่นๆที่เรียกชื่อต่าง ๆ กันมีหลักการวิธีการดำเนินการที่คล้ายคลึงกัน เช่น 1) การนิเทศเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนโดยตรงซึ่งนำเสนอโดยคอฟแลนด์และโบยัน 2) การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching) ที่นำเสนอโดยจ็อยซ์และชาวเวอร์ 3) การนิเทศแบบเพื่อนช่วยสังเกตการสอนเพื่อปรับปรุงพัฒนาการสอนโดย Willerman McNelly and Koffman และ 4) การนิเทศแบบเพื่อนให้คำปรึกษาเพื่อน

รูปแบบการนิเทศการสอนดังกล่าวมีขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจนสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์สภาพปัจจุบันและปัญหาความสนใจที่จะพัฒนาในการจัดการเรียนการสอนของแต่ละแห่งได้

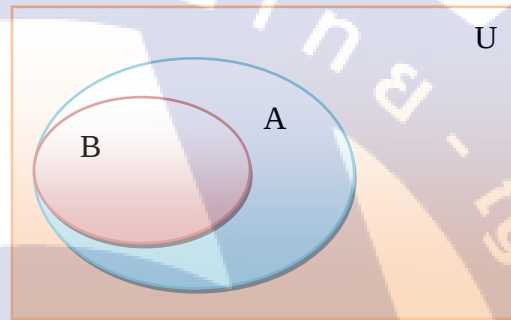
2. แนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิก

โดยทั่วไปเมื่อกล่าวถึงการนิเทศการศึกษา หมายถึงการนิเทศการศึกษาทั่วไป (General Supervision) หรือการนิเทศการสอน (Instructional Supervision) งานการนิเทศการศึกษาหรือนิเทศการสอนที่ปฏิบัติมาแต่เดิมการนิเทศแบบคลินิกเป็นการนิเทศการสอนโดยตรงกับผู้เรียน ซึ่งเป็นแนวคิดของโคแกน (Cogan, 1973) แนวคิดในการนิเทศแบบคลินิกล้วนข้างจะเป็นเทคนิคเฉพาะสำหรับแก้ปัญหาเฉพาะจุดมีลักษณะแตกต่างจากการนิเทศทั่วไปและการนิเทศการสอน ทั้งจุดมุ่งหมายและวิธีการดำเนินงานการนิเทศแบบคลินิกคือรูปแบบการนิเทศการสอนในห้องเรียนรูปแบบหนึ่งที่มุ่งเน้นการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการสอนการทำวิจัยใน

ห้องเรียนโดยตรง

Glickman et al. (1995) ให้ทัศนะถึงความสัมพันธ์ระหว่างการนิเทศการศึกษากับการนิเทศการสอนไว้ว่าการนิเทศการศึกษาโดยทั่วไปแล้วเป็นเรื่องของงานและพันธกิจที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอน โดยทั่วไปส่วนการนิเทศการสอนเป็นส่วนย่อยของการนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการสำหรับปรับปรุงงานในชั้นเรียนและกิจกรรมที่ดำเนินในสถานศึกษาเกี่ยวข้องกับผู้สอนโดยตรงดังแผนภูมิ

U=การนิเทศการศึกษา
A=การนิเทศการสอน
B=การนิเทศแบบคลินิก

แผนภูมิการนิเทศการศึกษา

ผู้นิเทศดำเนินงานด้านการบริหาร วิชาการและการสอนซึ่งเป็นงานทุกชนิดแทนด้วยU แต่หากงานนั้นเกี่ยวข้องกับการสอนโดยเฉพาะเรียกว่า การนิเทศการสอนแทนด้วยA ส่วนกิจกรรมที่ดำเนินการตามขั้นตอนการนิเทศแบบคลินิกอันเกี่ยวข้องกับชั้นเรียนโดยตรง เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือการนิเทศแบบคลินิกแทนด้วยB

จากแนวคิดดังกล่าวพอสรุปได้ว่าการนิเทศแบบคลินิกเป็นเทคนิคเฉพาะสำหรับการนิเทศในชั้นเรียนโดยตรงเป็นส่วนย่อยของการนิเทศการสอน ซึ่งมีขอบข่ายงานกว้างกว่าและเป็นส่วนย่อยของการนิเทศทางการศึกษานั้นเอง

3. หลักการเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิก

การนิเทศแบบคลินิก เป็นกิจกรรมหนึ่งของการนิเทศการสอนในชั้นเรียนเพื่อช่วยเหลือผู้สอนทำงานได้ดีขึ้น และหน้าที่หลักของการนิเทศการสอนคือการปรับปรุงการเรียนการสอน (Spellman, 1988) กล่าวไว้ว่า การนิเทศการสอนในปัจจุบันเน้นกระบวนการนิเทศมากกว่าบทบาทของผู้นิเทศ โดยเฉพาะการนิเทศแบบคลินิกเป็นการนิเทศการสอนในชั้นเรียนเพื่อมุ่งปรับปรุงและพัฒนา การเรียนการสอนซึ่งมีการดำเนินการตามกระบวนการ มีลำดับขั้นตอนที่ได้ชัดเจน ซึ่งมีผู้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิกดังนี้

Goldhammer et al. (1993) กล่าวถึงการนิเทศแบบคลินิกไว้ว่า เป็นกระบวนการสำหรับการสังเกตการสอนภายในชั้นเรียนที่มีการดำเนินการอย่างมีระเบียบเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนให้ดีขึ้นได้โดยผู้สอนและผู้นิเทศจะร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในการวางแผนการสอนการสังเกตการสอนและการประเมินแนวการจัดการเรียนการสอนเพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขร่วมกันและขณะเดียวกันก็ส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถนิเทศตนเองได้

Goldhammer Anderson and Krajewski (1980) ให้ความเห็นว่าการนิเทศแบบคลินิกส่วนใหญ่จะสอดคล้องกันและความหมายที่ให้ไว้ครอบคลุมส่วนสำคัญๆที่คนอื่นได้ให้ไว้เช่นกัน การนิเทศการสอนซึ่งอาศัยข้อมูลจากการสังเกตการสอนในชั้นเรียนโดยตรงนำมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการเรียนการสอนผู้นิเทศและผู้สอนจะมีปฏิสัมพันธ์กันในการวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น นอกจากนี้ซูซี (Susie, 1992) ได้ให้ความคิดเห็นว่า การนิเทศแบบคลินิคนั้นต้องมีลักษณะและวิญญานของการเป็นประชาธิปไตยมากกว่าการใช้อำนาจและมีลักษณะจุด

ศูนย์รวมอยู่ที่ตัวผู้สอนมากกว่าอยู่ที่ผู้นิเทศก์

Acheson and Gall (1980) กล่าวว่าควรส่งเสริมทางเลือกแบบใหม่ของการนิเทศการสอนที่ให้ออกาสผู้นิเทศและผู้สอนได้ประชุมปรึกษาหารือกันโดยตรงมากกว่าการนิเทศที่ไม่มีการประชุมปรึกษาหารือกันระหว่างผู้นิเทศกับผู้สอนมีลักษณะและวิญญานของการเป็นประชาธิปไตยจุดศูนย์รวมอยู่ที่ตัวผู้สอน

Cogan (1973) ให้ความหมายว่าการนิเทศแบบคลินิกเป็นกระบวนการสำหรับการสังเกตการสอนภายในห้องเรียนเพื่อนำข้อมูลต่างๆมาปรับปรุงพฤติกรรมการสอนของผู้สอนในห้องเรียน

Krajewski and Anderson (1980) กล่าวถึงความหมายของการนิเทศแบบคลินิกว่าเป็นการนิเทศที่เน้นการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนที่เน้นกระบวนการเป็นระบบซึ่งได้แก่การวางแผนการสังเกตการสอนและการวิเคราะห์การปฏิบัติการสอนจริง

จากแนวคิดและความหมายของการนิเทศแบบคลินิكدังกล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่าการนิเทศแบบคลินิกหมายถึงกระบวนการที่มุ่งปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนซึ่งประกอบด้วยการสังเกตการสอนในชั้นเรียนที่ดำเนินการอย่างเป็นระบบด้วยหลักการที่ผู้สอนและผู้นิเทศร่วมวางแผนการสอนโดยการพูดคุยปรึกษาหารือการสังเกตการสอนและการวิเคราะห์ข้อมูลการสอนรวมทั้งให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการสอนกระบวนการนิเทศแบบคลินิกจะต้องมีการดำเนินการเป็นวัฏจักรซ้ำหลายๆครั้งตลอดทั้งปีและอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนอย่างเป็นระบบเพื่อการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพจัดทำขึ้นโดยผู้นิเทศและผู้สอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนิเทศแบบคลินิกควรจะดำเนินโดยผู้บริหารหรือผู้นิเทศที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการสอนและผ่านการอบรมด้าน

เทคนิควิธีการนิเทศโดยตรงเพราะโดยหลักการแล้วการนิเทศแบบคลินิกผู้
นิเทศจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถพอที่จะให้คำแนะนำสาธิตวิธีการสอน
ต่างๆที่เหมาะสมแก่ผู้สอนได้การนิเทศแบบคลินิกนอกเหนือจากการใช้เพื่อ
ปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนโดยตรงแล้วยังสามารถใช้เพื่อ
ประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเองได้หรือใช้เป็นระบบการประเมินผลการ
สอนของผู้สอนที่มีประสิทธิภาพก็ได้แต่การนำมาใช้เพื่อการปรับปรุงและ
พัฒนานั้นควรจะมีการดำเนินการหลายครั้งเพื่อผู้สอนจะได้มีโอกาสพัฒนาและ
ปรับปรุงตนเองอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะบรรลุผลตามเกณฑ์ที่พึงพอใจทั้ง 2
ฝ่ายในการดำเนินงานนั้นผู้สอนกับผู้นิเทศจะร่วมกันสร้างความสัมพันธ์ความ
เชื่อมั่นความจริงใจและความไว้วางใจซึ่งกันและกันมีลักษณะเป็น
ประชาธิปไตยและจุดศูนย์กลางอยู่ที่ตัวผู้สอนในขณะเดียวกันก็ส่งเสริมและ
พัฒนาทักษะของผู้สอนให้สามารถวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนและปรับปรุง
การเรียนการสอนด้วยตนเอง

4. แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อพื้นฐานและธรรมชาติของการนิเทศแบบคลินิก

Cogan (1973) ได้รับเกียรติและยกย่องในฐานะเป็นผู้ริเริ่มแนวคิด
เกี่ยวกับเทคนิคการนิเทศแบบคลินิกซึ่งเริ่มพัฒนามาตั้งแต่ปีค.ศ 1958 และ
แนวคิดในการจัดการนิเทศแบบนี้อาศัยข้อมูลที่รวบรวมได้จากสภาพการเรียน
การสอนในชั้นเรียนโดยตรงและเป็นที่ยอมรับของผู้สอนกำลังทำการสอนนักเรียนมีผู้
นิเทศเป็นผู้สังเกตหรือบางครั้งมีส่วนร่วมกิจกรรมด้วยซึ่งเปรียบเสมือนห้อง
คลินิกของผู้สอนและผู้นิเทศ ในการศึกษาค้นคว้าและปรับปรุงหรือพัฒนา
เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคุณค่าของการนิเทศแบบคลินิกคือ
การให้ความเคารพในความเป็นตัวของตัวเองในฐานะที่เป็นมนุษย์ของแต่ละ
บุคคล ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการพึ่งตนเองได้และความมีอิสระในการ

แสดงออกคือจุดหมายปลายทางของผู้เรียนผู้สอนและผู้นิเทศในที่สุดพฤติกรรมดังกล่าวจะเกิดขึ้นเองในแต่ละบุคคลและติดเป็นนิสัยเพราะความฉลาดหรือเชี่ยวชาญซึ่งเป็นมรดกอันล้ำค่าที่มีได้เฉพาะในมวลมนุษย์เท่านั้นดังนั้นการจัดการเรียนการสอนรวมทั้งการนิเทศการสอนซึ่งเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างหนึ่งก็จะดำเนินการในลักษณะที่ส่งเสริมพัฒนาขีดความสามารถของแต่ละบุคคลภายใต้เงื่อนไขแห่งความพร้อมทั้งด้านความรู้ทักษะและประสบการณ์ของแต่ละบุคคลนอกจากนี้การนิเทศแบบคลินิกมุ่งที่จะให้ผู้สอนเกิดความรู้สึกประทับใจในความสำเร็จจากการทำงานของตนเองมากกว่ารางวัลที่เป็นสิ่งของและการฝึกฝนให้ผู้สอนสามารถที่จะนิเทศตนเองและเพื่อนร่วมงานได้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาความเจริญงอกงามในวิชาชีพของผู้สอนอีกทางหนึ่งด้วย

การจัดการนิเทศแบบคลินิก หมายถึง การนิเทศการสอนในชั้นเรียนโดยตรงซึ่งเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการนิเทศการศึกษาหากมองอย่างผิวเผินก็ดูเหมือนจะไม่มีอะไรมากกว่าการนิเทศรูปแบบอื่นๆขั้นตอนในการดำเนินงานไม่มากนักแต่ละขั้นตอนเป็นกิจกรรมที่คุ้นเคยอยู่แล้วเช่นการประชุมปรึกษาการสังเกตการสอนเป็นต้นแต่หากพิจารณากันอย่างลึกซึ้งแล้วการนิเทศแบบคลินิกมีความละเอียดอ่อนลึกซึ้งมากดังที่โคแกน (Cogan, 1973) ได้กล่าวไว้ว่าความจำกัดด้านภาษาทำให้บรรยายปรากฏการณ์ธรรมชาติที่สลับซับซ้อนหลายมิติของการนิเทศแบบคลินิกดูง่ายเกินความเป็นจริงมากไปเป็นมิติเดียวแบบเส้นตรงดังนั้นความสำคัญในการทำความเข้าใจในความเชื่อพื้นฐานของการนิเทศแบบคลินิกจึงมีความสำคัญต่อการดำเนินงานแต่ละขั้นตอนของการนิเทศการสอน

จากแนวคิดการดำเนินงานการนิเทศแบบคลินิกจำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศโดยตรงผู้นิเทศควรให้

เกียรติในศักดิ์ศรีและคุณค่าความเป็นมนุษย์ของผู้สอนในฐานะนักวิชาชีพต้องดำเนินการจะยกระดับการเรียนรู้ของนักเรียนโดยการปรับปรุงการสอนของผู้สอนและร่วมกันตัดสินใจในปัญหาต่างๆในการดำเนินงาน

5. ลักษณะสำคัญของการนิเทศแบบคลินิก

Goldhammer and Krajewski (1993) ได้เสนอลักษณะสำคัญของการนิเทศแบบคลินิกดังนี้

1. เป็นเทคโนโลยีในการปรับปรุงการเรียนการสอนโดยตรง
2. เป็นส่วนสำคัญที่แทรกอยู่ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน
3. เป็นกระบวนการที่มีเป้าหมายวัตถุประสงค์ชัดเจนโดยเชื่อมโยงระหว่างความต้องการของโรงเรียนและความต้องการในความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพของผู้สอนในโรงเรียน
4. เป็นกระบวนการที่สร้างความสัมพันธ์ที่ดีในการทำงานในวิชาชีพระหว่างผู้สอนและผู้นิเทศ
5. เป็นกระบวนการที่ต้องมีความเชื่อถือซึ่งกันและกันและสะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจสนับสนุนกันและกันและความผูกพันในการพัฒนาตนเองให้เจริญก้าวหน้า
6. เป็นกระบวนการที่เป็นระบบถึงแม้ว่าการดำเนินการต้องยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนวิธีการอย่างต่อเนื่อง
7. เป็นกระบวนการที่สร้างสรรค์เชื่อมโยงช่องว่างระหว่างความจริงกับอุดมการณ์
8. เป็นกระบวนการที่อยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่าผู้นิเทศคือผู้ที่มีความรู้อย่างแท้จริงเกี่ยวกับการวิเคราะห์การสอนและการเรียนรู้รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างเพื่อนมนุษย์

9. เป็นกระบวนการที่ต้องมีการให้การฝึกอบรมสำหรับผู้ที่จะทำหน้าที่
นิเทศก่อนที่จะนำการนิเทศแบบคลินิกไปใช้โดยเฉพาะเรื่องเทคนิคการสังเกต
การสอนและการดำเนินการนิเทศแบบคลินิกที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

6. กระบวนการนิเทศแบบคลินิก

การนิเทศแบบคลินิกเป็นรูปแบบของกระบวนการสังเกตการสอน เพื่อ
ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น มีนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญ
ด้านการนิเทศหลายท่านได้เสนอรูปแบบหรือกระบวนการนิเทศแบบคลินิก ซึ่ง
มีหลายรูปแบบด้วยกัน เช่นรูปแบบของโกลดแฮมเมอร์ (Goldhammer, 1969)
มี 5 ขั้นตอน มีลักษณะโดยย่อคือ

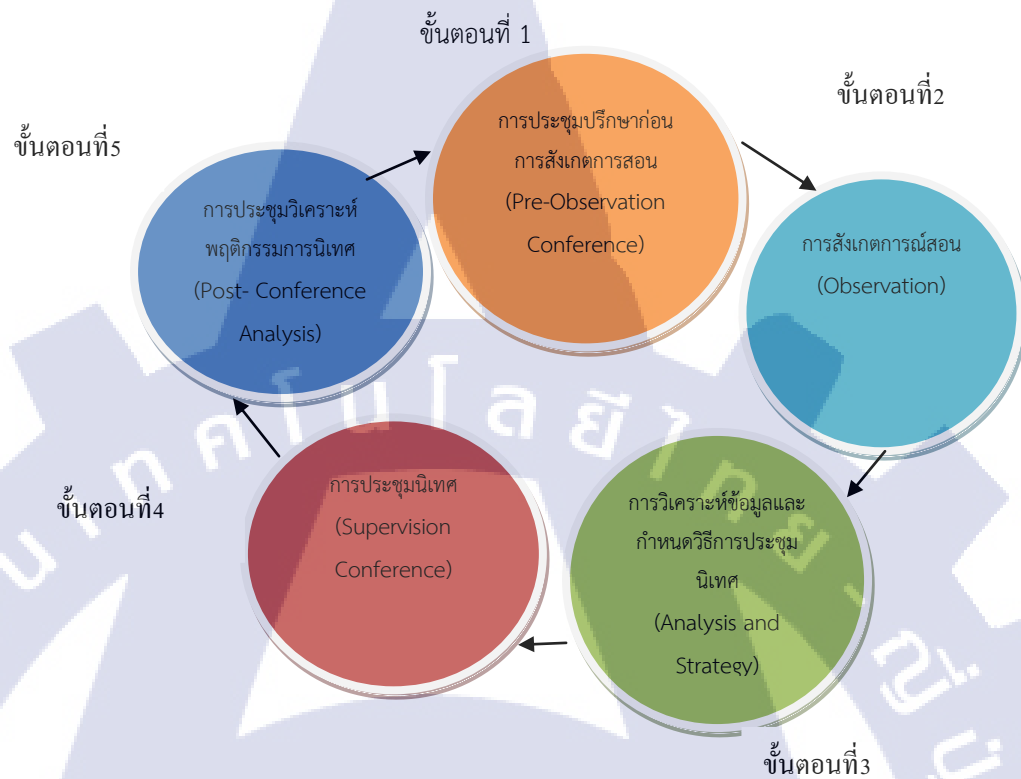
ขั้นตอนที่ 1 การประชุมปรึกษาก่อนการสังเกตการสอน (Pre –
Observation Conference)

ขั้นตอนที่ 2 การสังเกตการสอน (Observation)

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดวิธีการประชุมนิเทศ
(Analysis and Strategy)

ขั้นตอนที่ 4 กระประชุมนิเทศ (Supervision Conference)

ขั้นตอนที่ 5 การประชุมวิเคราะห์พฤติกรรมการนิเทศ (Post –
Conference Analysis)

แผนภูมิที่ 3 วัฏจักรของการนิเทศแบบคลินิกตามรูปแบบของโกลด์แฮมเมอร์

นอกจากนั้นอาร์ดิสัน และกอลล์ (Acheson and Gall 1997,) ได้กำหนด ขั้นตอนของกระบวนการนิเทศแบบคลินิกไว้ 3 ขั้นตอนคือ

1. การประชุมและการวางแผน (Planning Conference)
2. การสังเกตการสอนในห้องเรียน (Classroom Observation)
3. การประชุมเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback Conference)

การจัดการนิเทศแบบคลินิกเป็นการนิเทศการสอนที่ยึดจุดประสงค์เป็น หลักสำคัญ เพื่อให้การดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนสอนอัน

ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นสุดยอดปรารถนาาร่วมกัน หลักการหรือแนวคิดที่กล่าวมาเป็นแนวปฏิบัติที่จะทำให้การดำเนินการได้บรรลุเป้าหมายเพื่อให้การปฏิบัติที่งานร่วมกันระหว่างผู้สอนผู้นิเทศมีแนวปฏิบัติชัดเจนมากขึ้นนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศแบบคลินิกหลายท่านเสนอรูปแบบหรือกระบวนการนิเทศแบบคลินิกไว้ ตั้งแต่ปี ค.ศ 1960 เป็นต้นมา มีการเผยแพร่รูปแบบการนิเทศดังกล่าว จนถึงยุคปัจจุบัน ซึ่งขั้นตอนการดำเนินการอาจจะแตกต่างกัน แต่เหมือนกันเกือบทุกรูปแบบ คือการวางแผนหรือเตรียมการก่อนการสังเกตการสอน และการประชุมให้ข้อมูลย้อนกลับหลังการสังเกตการสอน และการประชุมให้ข้อมูลย้อนกลับหลังการสังเกตการสอน การประเมินผู้สอนมีการประชุมเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายการสังเกตการสอนหลายครั้ง และมีการประชุมหรือสัมภาษณ์หลังจากการสังเกตการสอนซึ่งได้สรุปแบบการนิเทศตามแนวคิดของบุคคลต่างๆ ดังตาราง

กล่าวโดยสรุปการจัดการนิเทศแบบคลินิกเป็นการนิเทศการสอนที่ยึดจุดประสงค์เป็นหลักสำคัญเพื่อให้การดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนอันส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นสุดยอดปรารถนาาร่วมกันหลักการหรือแนวคิดที่กล่าวมาแล้วจะเป็นแนวปฏิบัติที่จะทำให้การดำเนินงานได้บรรลุเป้าหมายและเพื่อให้การปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้นิเทศมีแนวปฏิบัติชัดเจนมากขึ้น ขั้นตอนการดำเนินการคือการวางแผนหรือเตรียมการก่อนการสังเกตการสอนการสังเกตการสอนและการประชุมให้ข้อมูลย้อนกลับหลังการสังเกตการสอนการประเมินผลผู้สอนมีการประชุมเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายการสังเกตการสอนหลายครั้งและมีการประชุมหรือสัมภาษณ์หลังจากการสังเกตการสอนด้วยซึ่งได้สรุปรูปแบบ

ตารางสรุปรูปแบบการนิเทศแบบคลินิก (Clinical Supervision Models)

Goldhammer(1969) Goldhammer, Anderson and Krajewski(1980) Glickman and other(1995) Five Stages	Mosher and Purpel(1972) Bellon and Bellon(1982) Acheson and Gall(1997) Three Phases	Cogan(1973) Glathorm(1984) Eight Phases
1. ประชุมก่อนการสังเกตการสอน 2. สังเกตการสอนในชั้นเรียน 3. วิเคราะห์ผลการสังเกตและกำหนดยุทธวิธีการประชุม 4. ประชุมเพื่อการนิเทศ 5. ประชุมเสนอผลการวิเคราะห์การสังเกตการสอน (Gold Hammer and Gold Hammer and others 1969, 1980) หรือพิจารณาการดำเนินการใน 4 ขั้นตอนที่ผ่านมาแล้ว (Glickman, 1995)	1. วางแผนการสังเกตการสอน 2. สังเกตการสอน 3. ประเมินผลหรือวิเคราะห์การสังเกตการสอน(Mosher and Purpel, 1972) 1. ประชุมก่อนการสังเกตการสอน 2. สังเกตการสอนในชั้นเรียน 3. ประชุมภายหลังการสังเกตการสอน (Bellon and Bellon, 1982) 1. ประชุมวางแผน 2. สังเกตการสอนในชั้นเรียน 3. ประชุมให้ข้อมูลย้อนกลับ (Acheson & Gall, 1997)	1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้นิเทศกับผู้สอน 2. วางแผนร่วมกับผู้สอน 3. วางแผนการสังเกตการสอน 4. สังเกตการสอน 5. วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้และกระบวนการสอน 6. วางแผนกำหนดยุทธวิธีการประชุมปรึกษาหารือ 7. ประชุมปรึกษาหารือ 8. วางแผนการสังเกตในการดำเนินการนิเทศครั้งต่อไป

ที่มา : วัชร่า เล่าเรียนดี, เทคนิคและทักษะการนิเทศการสอน (นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปกร, 2544), 133.

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ยุพิน ยืนยง และ วัชรรา เล่าเรียนดี (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบแผนการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูเขตการศึกษา 5 อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ซึ่งผลการศึกษาพบว่าแบบแผนการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนมีชื่อว่า ซีไอพีอี (CIPE Model) ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการและเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ผลการใช้รูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ พบว่า (1) ครูผู้นิเทศมีสมรรถภาพการนิเทศอยู่ในระดับสูงมาก และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ครูผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับสูงมาก และมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศอยู่ในระดับมากที่สุด (3) นักเรียนมีผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Veloo et al (2013) ได้ศึกษาเรื่อง “The effects of clinical supervision on the teaching performance of secondary school teachers” เป็นการศึกษาผลของการนิเทศแบบคลินิกในผลการสอนของครูระดับประถมศึกษา ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การนิเทศการสอนแบบคลินิกช่วยการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอนนักเรียนได้ดี นอกจากนี้ยังเพิ่มความเข้าใจการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดี

Bulunuz, et al (2014) ได้ศึกษาเรื่อง “The Implementation and Evaluation of a Clinical Supervision Model in Teacher Education

in Turkey: Is It an Effective Method?” เป็นการนำรูปแบบการสอนแบบนิเทศคลินิกมาใช้ในการฝึกอบรมครูในประเทศตุรกี ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีความสามารถในการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและกลุ่มทดลองเรียนด้วยการนิเทศแบบคลินิกมีความสามารถทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนด้วยรูปแบบการนิเทศแบบคลินิกในระดับสูง

Piquette, D., et al (2015) ได้ศึกษาเรื่อง “Model of Interactive Clinical Supervision in Acute Care Environments Balancing Patient Care and Teaching” เป็นการศึกษารูปแบบของการนิเทศแบบคลินิกที่ใช้สอนในสถานพยาบาล ซึ่งผลวิจัยพบว่า รูปแบบการสอนแบบคลินิกนี้สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เข้ารับการอบรมได้ดี และผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจที่ดีต่อการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนแบบคลินิก

สรุปความว่า ผลของการใช้รูปแบบการนิเทศแบบคลินิก สามารถเสริมสร้างความสามารถการเรียนรู้และการทำวิจัยของผู้เรียนและนักวิจัยได้ดี นักวิจัยผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิกก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับสูงมาก และมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศอยู่ในระดับมากที่สุด และผู้เรียนมีผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงได้นำวิธีการนิเทศดังกล่าวมาใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลของการนิเทศแบบคลินิกเพื่อเสริมสร้างความสามารถการทำวิจัยของนักวิจัยรุ่นใหม่ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นอาจารย์สอนภาษาและเจ้าหน้าที่ สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำนวน 50 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นอาจารย์สอนภาษาและเจ้าหน้าที่ สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ในปี

การศึกษา 2558-2559 จำนวน 15 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การนิเทศการทำวิจัยสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ความสามารถในการทำวิจัยของนักวิจัยรุ่นใหม่
2) ความพึงพอใจที่มีต่อการนิเทศการทำวิจัย
3) คุณภาพของงานวิจัย
4) ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์

ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองและติดตามผลในปีการศึกษา 2558-2559 โดยกลุ่มตัวอย่างได้รับการอบรมและฝึกการทำวิจัยและมีพี่เลี้ยงคอยให้คำแนะนำทุกขั้นตอนของการทำการวิจัย ตั้งแต่ขั้นการเตรียมการ การศึกษาปัญหาและหัวข้อของงานวิจัย การสร้างเครื่องมือวิจัย การดำเนินการวิจัย วิเคราะห์สถิติ การสรุปผล การอภิปรายผล จนจบรูปเล่ม และการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ โดยระหว่างการนิเทศนั้นได้มีการจัดอบรมการทำสถิติเพื่อการวิจัย และเทคนิคการเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ ใช้เวลาทั้งหมด 2 ปี จึงรวบรวมข้อมูลเพื่อนำเสนอวิจัย

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

1. แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจของนักวิจัยรุ่นใหม่เกี่ยวกับการทำการวิจัย
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักวิจัยรุ่นใหม่ที่มีต่อนิเทศแบบคลินิก
3. แบบประเมินรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจของนักวิจัยรุ่นใหม่เกี่ยวกับการทำการวิจัย

แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจของนักวิจัยรุ่นใหม่เกี่ยวกับการทำการวิจัย เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันจำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน ใช้เวลา 30 นาที ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีสร้างข้อสอบไว้ดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจของนักวิจัยรุ่นใหม่เกี่ยวกับการทำการวิจัยซึ่งจุดประสงค์ของข้อสอบได้มาจากการศึกษาความต้องการของนักวิจัยโดยศึกษาทักษะการทำการวิจัยตั้งแต่การหลักการเขียนหัวข้อวิจัย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตการวิจัย วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิธีการดำเนินการวิจัย สถิติการวิจัย สรุปผลวิจัย และการอภิปรายผล เป็นข้อสอบแบบหลายตัวเลือก (Multiple Choices) เกณฑ์การให้คะแนนคือ ถูก=1 ผิด=0

3. สร้างแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจของนักวิจัยรุ่นใหม่เกี่ยวกับการทำการวิจัย จำนวน 60 ข้อ เป็นข้อสอบแบบ 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน ผู้วิจัยจะคัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยาก

ง่ายและค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ให้เหลือ จำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจของนักวิจัยรุ่นใหม่เกี่ยวกับการทำการวิจัย ที่สร้างขึ้นใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test)

4. นำแบบทดสอบที่แก้ไขพร้อมแบบประเมินค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหาไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา นำข้อมูลแบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

5. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักวิจัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและมีระดับผลการเรียนใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ ความเหมาะสมด้านเวลา ความชัดเจนด้านคำสั่ง ความยากง่ายของภาษา

6. คัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป คำนวณค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบโดยใช้สูตร K-R 20 ของ Kuder-Richardson (อ้างถึงในบุญเรียง ขจรศิลป์ 2543: 165) ได้แบบทดสอบที่เป็นไปตามเกณฑ์ จำนวน 30 ข้อ

7. จากนั้นนำแบบทดสอบที่ได้ไปใช้กับนักวิจัยรุ่นใหม่กลุ่มตัวอย่างในชั้นทดลองภาคสนามเพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ดำเนินการในขั้นต่อไป

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักวิจัยรุ่นใหม่ที่มีต่อนิเทศแบบคลินิก

ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาแบบสอบถามความพึงพอใจของนักวิจัยรุ่นใหม่ เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการนิเทศแบบคลินิก ซึ่งได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวทางการสร้างแบบสอบถามและการพัฒนาข้อคำถามแบบปลายปิด (close-end) และแบบปลายเปิด (open-end) ตามแนวคิดของอารีย์ วชิรวรการ (2542: 65-69) รวมทั้งวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของเบสท์ (Best 1986: 168-183) โดยมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, quoted in Best 1986: 181) ซึ่งกำหนดค่าระดับของข้อความในแบบสอบถาม 5 ระดับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ค่าระดับเท่ากับ 5	พึงพอใจมากที่สุด
ค่าระดับเท่ากับ 4	พึงพอใจมาก
ค่าระดับเท่ากับ 3	พึงพอใจปานกลาง
ค่าระดับเท่ากับ 2	พึงพอใจน้อย
ค่าระดับเท่ากับ 1	พึงพอใจน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์เนื้อหาในการประเมินและสร้างข้อความแสดงความพึงพอใจ ตามแนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจ โดยมีกรอบเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถามคือ

3.1 ความพึงพอใจด้านเนื้อหา

3.2 ความพึงพอใจด้านกิจกรรม

3.3 ความพึงพอใจด้านรูปแบบการเรียนการสอน

4. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมของคำถามและรูปแบบของภาษา

5. นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง
R แทน ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

6. นำผลที่ได้จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญในหัวข้อที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 มาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจ

7. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านการตรวจแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักวิจัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจากนั้นจึงนำข้อความหรือคำถามที่ไม่ชัดเจนมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปใช้ในการทดลองภาคสนามต่อไป

8. นำข้อมูลจากการทดลองตอบแบบสอบถามความพึงพอใจในขั้นการทดลองกลุ่มเล็กมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แบบแอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach 1974: 161)

9. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านการหาค่าความเชื่อมั่นและได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับนักวิจัยรุ่นใหม่กลุ่มตัวอย่างในขั้นการทดลองภาคสนาม โดยให้ทำแบบสอบถามความพึงพอใจหลังจากการนิเทศแบบคลินิก

TNI

แบบสอบถามเพื่อการประเมินคุณภาพรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

แบบสอบถามเพื่อการประเมินคุณภาพรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ มีวิธีการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามเพื่อประเมินคุณภาพรายงานวิจัย
ฉบับสมบูรณ์ จากตำรา และเอกสารต่างๆ

2. นำแบบตรวจประเมินคุณภาพรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ มาเป็น
แบบสอบถามในการวิจัย โดยแบ่งสอบถามเป็น 7 ตอน คือ

ตอนที่ 1 บทคัดย่อ

ตอนที่ 2 บทที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตอนที่ 3 บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 4 บทที่ 3 วิธีดำเนินวิจัย

ตอนที่ 5 บทที่ 4 ผลการวิจัย

ตอนที่ 6 บทที่ 5 สรุป และอภิปรายผล

ตอนที่ 7 บรรณานุกรม

3. นำแบบสอบถามเพื่อถามการประเมินคุณภาพให้ผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขความถูกต้อง

4. นำแบบสอบถาม ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านประเมินคุณภาพรายงาน
วิจัยฉบับสมบูรณ์ ระดับความคิดเห็นจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) ซึ่งผู้วิจัยใช้การแผนการทดลองแบบ One-group Pretest-Posttest Design ดังนี้

ตารางแบบแผนการทดลอง

สอบก่อนการทดลอง	ทดลอง	สอบหลังการทดลอง
T1	X	T2

ความหมายของสัญลักษณ์

T1 หมายถึง การสอบก่อนการทดลอง

T2 หมายถึง การสอบหลังการทดลอง

X หมายถึง การนิเทศแบบคลินิก

วิธีการดำเนินการทดลอง

1. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 15 คน
2. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักวิจัยรุ่นใหมเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินการทดลองและการประเมินผล
3. ผู้วิจัยทดสอบกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำการวิจัยของนักวิจัยรุ่นใหม่ก่อนการทดลอง (Pre-test) จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาสอบ 30 นาที

4. ผู้วิจัยดำเนินการจัดอบรมการทำวิจัยและการนิเทศการทำวิจัยแบบคลินิก

5. นักวิจัยรุ่นใหม่ดำเนินการตามแผนที่วางไว้ในแต่ละครั้งของการอบรมโดยมีนักวิจัยพี่เลี้ยงคอยดูแลอย่างใกล้ชิดทุกขั้นตอน

6. นักวิจัยรุ่นใหม่ทำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการนิเทศแบบคลินิกหลังจากเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว

7. ผู้วิจัยทดสอบกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำการวิจัยของนักวิจัยรุ่นใหม่หลังการทดลอง (Posttest) จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาสอบ 30 นาที

8. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาค่าทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

9. สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำการวิจัยก่อนและหลังการทดลอง ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำการวิจัยของของนักวิจัยรุ่นใหม่ และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของของนักวิจัยรุ่นใหม่ที่มีต่อการนิเทศแบบคลินิก

2. ผู้วิจัยเปรียบเทียบคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำการวิจัยของของนักวิจัยรุ่นใหม่ ทั้งก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

3. ผู้วิจัยวิเคราะห์คะแนนจากแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักวิจัยรุ่นใหม่ ที่มีต่อการนิเทศแบบคลินิกโดยหาค่าเฉลี่ย โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ แล้วเขียนบรรยายเป็นความเรียง

4. ผู้วิจัยวิเคราะห์คะแนนจากประเมินคุณภาพรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ โดยหาค่าเฉลี่ย โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ แล้วเขียนบรรยายเป็นความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลของการนิเทศแบบคลินิกเพื่อเสริมสร้างความสามารถการทำวิจัยของนักวิจัยรุ่นใหม่ จำนวน 15 คน โดยใช้เวลาในการทดลอง เก็บข้อมูล และติดตามผลเป็นเวลา 2 ปี ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สมรรถภาพในด้านความรู้ความเข้าใจของนักวิจัยรุ่นใหม่เกี่ยวกับการทำวิจัย
2. เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยก่อนและหลังการนิเทศของนักวิจัยรุ่นใหม่
3. ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักวิจัยรุ่นใหม่ที่มีต่อการนิเทศแบบคลินิก
4. ผลการประเมินรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์
5. ผลการติดตามผลการเผยแพร่ตีพิมพ์ในวารสารหรือการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

n แทน จำนวนนักศึกษา

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

** แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สมรรถภาพในด้านความรู้ความเข้าใจของนักวิจัยรุ่นใหม่เกี่ยวกับการทำการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจของนักวิจัยรุ่นใหม่เกี่ยวกับการทำการวิจัยจำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำการวิจัยของกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังการนิเทศแบบคลินิกและนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ ปรากฏผลดังแสดงในตารางต่อไปนี้

TNI

ตาราง คะแนนความรู้ความเข้าใจของนักวิจัยรุ่นใหม่เกี่ยวกับการทำการวิจัย
ก่อนและหลังการนิเทศแบบคลินิก

คนที่	คะแนนความรู้ ความเข้าใจก่อน การนิเทศ	คะแนนความรู้ ความเข้าใจหลัง การนิเทศ	ความต่าง
1	15	28	13
2	17	26	9
3	12	27	15
4	13	26	13
5	15	25	10
6	10	26	16
7	12	27	15
8	14	28	14
9	16	29	13
10	13	27	14
11	12	28	16
12	11	25	14
13	12	27	15
14	13	26	13
15	10	25	15
เฉลี่ย	13.00	26.66	13.66
รวม	195	400	205
%	43.33	88.86	45.53

ค่าคะแนนร้อยละของความรู้ความเข้าใจการทำวิจัยของนักวิจัยหน้าใหม่ใช้เกณฑ์คะแนนดังต่อไปนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: อัจฉรา วงศ์โสธร, 2538)

81-100 หมายถึง ระดับดีมาก

61-80 หมายถึง ระดับดี

41-60 หมายถึง ระดับปานกลาง

21-40 หมายถึง ระดับน้อย

1-20 หมายถึง ระดับน้อยมาก

จากตารางพบว่า คะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจการทำวิจัยของนักวิจัยหน้าใหม่ก่อนการนิเทศ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=13.00$) คิดเป็นร้อยละ 43.33 ส่วนคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจการทำวิจัยของนักวิจัยหน้าใหม่หลังการนิเทศ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X}=26.66$) คิดเป็นร้อยละ 88.86 ดังนั้นแสดงให้เห็นว่า สมรรถภาพในด้านความรู้ความเข้าใจของนักวิจัยรุ่นใหม่เกี่ยวกับการทำการวิจัย อยู่ในระดับดีมาก

2. เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยก่อนและหลังการนิเทศของนักวิจัยรุ่นใหม่

ตารางเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยก่อนและหลังการนิเทศของนักวิจัยรุ่นใหม่

คะแนน	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ก่อน	15	13.00	2.07	24.321	0.000**
หลัง	15	26.66	1.23	83.666	

** $p < .05$

จากตารางพบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนการนิเทศของนักวิจัยรุ่นใหม่อยู่ที่ 13.00 ส่วนคะแนนเฉลี่ยหลังการนิเทศของนักวิจัยรุ่นใหม่อยู่ที่ 26.66 เมื่อเปรียบเทียบแล้วพบว่า นักวิจัยรุ่นใหม่มีความรู้ความเข้าใจหลังการนิเทศแบบคลินิกสูงกว่าก่อนการนิเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักวิจัยรุ่นใหม่ที่มีต่อการนิเทศแบบคลินิก

ตารางค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักวิจัยรุ่นใหม่ที่มีต่อการนิเทศแบบคลินิก

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
1. I can identify the procedures of doing research.	4.58	0.52	สูงมาก
2. I can practice writing research from activities according to suggestion of mentors.	4.69	0.66	สูงมาก
3. I exchange knowledge with different researchers and take information to apply in my research.	4.58	0.52	สูงมาก
4. I study how to search information and desired learning sources and apply in their assignments.	4.61	0.53	สูงมาก
5. I have participation in sharing ideas and opinions among groups in order to plan assigned tasks effectively.	4.53	0.67	สูงมาก
6. I have freedom in planning their own tasks with participation of mentors.	4.63	0.62	สูงมาก
7. I use the techniques of clinical supervision in five steps according to clinical supervision model.	4.81	0.63	สูงมาก
8. Contents that researchers study can apply in	4.68	0.51	สูงมาก

doing research in higher education.			
9. Activities in each time support new researchers to use critical thinking in every step of research.	4.77	0.59	สูงมาก
10. New researchers can do assigned research without seriousness about errors and the blaming from mentors.	4.82	0.62	สูงมาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.67	0.58	สูงมาก

จากตารางพบว่า คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักวิจัยรุ่นใหม่ที่มีต่อการนิเทศแบบคลินิก โดยภาพรวมอยู่ที่ระดับสูงมาก ($\bar{x} = 4.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ข้อที่ 10 New researchers can do assigned research without seriousness about errors and the blaming from mentors ($\bar{x} = 4.82$) ข้อที่ 7 I use the techniques of clinical supervision in five steps according to clinical supervision model ($\bar{x} = 4.81$), และข้อที่ 9 Activities in each time support new researchers to use critical thinking in every step of research ($\bar{x} = 4.77$) ตามลำดับ

4. ผลการประเมินรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเพื่อการประเมินคุณภาพรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ ซึ่งได้มีการประเมินตาม 7 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 บทคัดย่อ

ตอนที่ 2 บทที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตอนที่ 3 บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 4 บทที่ 3 วิธีดำเนินวิจัย

ตอนที่ 5 บทที่ 4 ผลการวิจัย

ตอนที่ 6 บทที่ 5 สรุป และอภิปรายผล

ตอนที่ 7 บรรณานุกรม

ตารางคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณภาพรายงานวิจัยและระดับคุณภาพของ
รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

องค์ประกอบ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
บทคัดย่อ	4.24	0.84	ดี
บทที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	3.98	0.89	ดี
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3.48	0.91	ปานกลาง
บทที่ 3 วิธีดำเนินวิจัย	4.38	0.71	ดี
บทที่ 4 ผลการวิจัย	4.51	0.67	ดีมาก
บทที่ 5 สรุป และอภิปรายผล	4.13	0.77	ดี
บรรณานุกรม	4.22	0.72	ดี
เฉลี่ยรวม	4.13	0.78	ดี

ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรี
สะอาด, 2545, หน้า 103)

ค่าเฉลี่ย

4.51 – 5.00

ความหมาย

มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมากที่สุด

3.51 – 4.50	มีคุณภาพอยู่ในระดับดี
2.51 – 3.50	มีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	มีคุณภาพอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.50	มีคุณภาพอยู่ในระดับน้อยที่สุด

จากตารางพบว่า คุณภาพรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ของนักวิจัยหน้าใหม่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบที่มีคุณภาพมากที่สุดได้แก่ บทที่ 4 ผลของการวิจัย ส่วนองค์ประกอบที่มีคุณภาพน้อยที่สุด ได้แก่ บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ส่วนองค์ประกอบที่เหลือมีคุณภาพในระดับดี

5. ผลการติดตามผลการเผยแพร่ตีพิมพ์ในวารสารหรือการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

ตารางผลการติดตามผลงานวิจัยที่ได้ตีพิมพ์ในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติหรือตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร

นักวิจัยคนที่	สถานะของบทความวิจัย	ระดับ	ประเภท
1	Published	international	Proceedings
2	Published	international	Proceedings
3	Published	international	Proceedings
4	Published	international	Proceedings
5	Published	international	Proceedings
6	Published	international	Proceedings

7	Published	international	Proceedings
8	Published	international	Proceedings
9	Published	international	Proceedings
10	Published	international	Proceedings
11	Published	international	Proceedings
12	Published	international	Proceedings
13	Published	international	Proceedings
14	Published	international	Proceedings
15	Published	international	Proceedings
รวม	15	15	15
%	100	100	100

จากตารางพบว่า จากการติดตามผลการดำเนินการวิจัยในการตีพิมพ์
เผยแพร่ในระดับนานาชาติของนักวิจัยหน้าใหม่นั้น พบว่าจำนวนงานวิจัยที่ได้
ตีพิมพ์ในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ จำนวน 15 บทความ คิดเป็นร้อย
ละ 100

TNI

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานปฏิบัติเพื่อเพิ่มความสามารถในการเขียนของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยผู้วิจัยได้สรุป อภิปรายผลและให้ข้อเสนอแนะ เป็นลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถภาพในด้านความรู้ความเข้าใจของนักวิจัยรุ่นใหม่เกี่ยวกับการทำการวิจัย
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยก่อนและหลังการนิเทศของนักวิจัยรุ่นใหม่
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักวิจัยรุ่นใหม่ที่มีต่อการนิเทศแบบคลินิก
4. เพื่อศึกษาคุณภาพของรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์และ
5. เพื่อติดตามผลการเผยแพร่ตีพิมพ์ในวารสารหรือการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักวิจัยรุ่นใหม่ที่ได้รับการนิเทศแบบคลินิกมีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในระดับดี
2. นักวิจัยรุ่นใหม่มีความรู้ความเข้าใจหลังการนิเทศแบบคลินิกสูงกว่าก่อนการนิเทศ
3. นักวิจัยรุ่นใหม่มีความพึงพอใจในการนิเทศแบบคลินิกในระดับมาก
4. นักวิจัยรุ่นใหม่มีคุณภาพของรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ในระดับดี
5. นักวิจัยรุ่นใหม่มีผลงานวิจัยที่ได้เผยแพร่ตีพิมพ์ในวารสารหรือการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติมากกว่า 80%

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นอาจารย์สอนภาษาและเจ้าหน้าที่ สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำนวน 50 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นอาจารย์สอนภาษาและเจ้าหน้าที่ สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ในปีการศึกษา 2558-2559 จำนวน 15 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การนิเทศการทำวิจัยสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ความสามารถในการทำวิจัยของนักวิจัยรุ่นใหม่

- 2) ความพึงพอใจที่มีต่อการนิเทศการทำวิจัย
- 3) คุณภาพของงานวิจัย
- 4) ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์

ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองและติดตามผลในปีการศึกษา 2558-2559 โดยกลุ่มตัวอย่างได้รับการอบรมและฝึกการทำวิจัยและมีพี่เลี้ยงคอยให้คำแนะนำทุกขั้นตอนของการทำการวิจัย ตั้งแต่ขั้นการเตรียมการ การศึกษาปัญหาและหัวข้อของงานวิจัย การสร้างเครื่องมือวิจัย การดำเนินการวิจัย วิเคราะห์สถิติ การสรุปผล การอภิปรายผล จนจบรูปเล่ม และการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ โดยระหว่างการนิเทศนั้นได้มีการจัดอบรมการทำสถิติเพื่อการวิจัย และเทคนิคการเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ ใช้เวลาทั้งหมด 2 ปี จึงรวบรวมข้อมูลเพื่อนำเสนอวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

1. แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจของนักวิจัยรุ่นใหม่เกี่ยวกับการทำการวิจัย
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักวิจัยรุ่นใหม่ที่มีต่อนิเทศแบบคลินิก

3. แบบประเมินรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

วิธีการดำเนินการทดลอง

1. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 15 คน
2. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักวิจัยรุ่นใหม่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินการทดลองและการประเมินผล
3. ผู้วิจัยทดสอบกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำการวิจัยของนักวิจัยรุ่นใหม่ก่อนการทดลอง (Pre-test) จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาสอบ 30 นาที
4. ผู้วิจัยดำเนินการจัดอบรมการทำวิจัยและการนิเทศการทำวิจัยแบบคลินิก
5. นักวิจัยรุ่นใหม่ดำเนินการตามแผนที่วางไว้ในแต่ละครั้งของการอบรมโดยมีนักวิจัยพี่เลี้ยงคอยดูแลอย่างใกล้ชิดทุกขั้นตอน
6. นักวิจัยรุ่นใหม่ทำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการนิเทศแบบคลินิกหลังจากเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว
7. ผู้วิจัยทดสอบกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำการวิจัยของนักวิจัยรุ่นใหม่หลังการทดลอง (Posttest) จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาสอบ 30 นาที
8. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาค่าทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
9. สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำการวิจัยก่อนและหลังการทดลอง ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำการวิจัยของของนักวิจัยรุ่นใหม่ และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของของนักวิจัยรุ่นใหม่ที่มีต่อการนิเทศแบบคลินิก
2. ผู้วิจัยเปรียบเทียบคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำการวิจัยของของนักวิจัยรุ่นใหม่ ทั้งก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
3. ผู้วิจัยวิเคราะห์คะแนนจากแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักวิจัยรุ่นใหม่ ที่มีต่อการนิเทศแบบคลินิกโดยหาค่าเฉลี่ย โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ แล้วเขียนบรรยายเป็นความเรียง
4. ผู้วิจัยวิเคราะห์คะแนนจากประเมินคุณภาพรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ โดยหาค่าเฉลี่ย โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ แล้วเขียนบรรยายเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

- 1).สมรรถภาพในด้านความรู้ความเข้าใจของนักวิจัยรุ่นใหม่เกี่ยวกับการทำการวิจัย อยู่ในระดับดีมาก
- 2) นักวิจัยรุ่นใหม่มีความรู้ความเข้าใจหลังการนิเทศแบบคลินิกสูงกว่าก่อนการนิเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ความพึงพอใจของนักวิจัยรุ่นใหม่ที่มีต่อการนิเทศแบบคลินิกโดยรวมอยู่ในระดับมาก

4) ผลของการนิเทศแบบคลินิกในการดำเนินการวิจัยจากรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์พบว่าอยู่ในระดับดี

5) จำนวนบทความวิจัยที่ได้มีการเผยแพร่ตีพิมพ์ในวารสารหรือการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ เป็นจำนวน 15 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100

อภิปรายผล

1. จากการศึกษาผลของการนิเทศแบบคลินิกเพื่อเสริมสร้างความสามารถการทำวิจัยของนักวิจัยรุ่นใหม่ พบว่า สมรรถภาพในด้านความรู้ ความเข้าใจของนักวิจัยรุ่นใหม่เกี่ยวกับการทำการวิจัย อยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ได้ตั้งไว้และสอดคล้องกับงานวิจัยของยุพิน ยืนยง และ วัชรรา เล่าเรียนดี (2554), Veloo, et al (2013), Bulunuz, et al (2014) และPiquette, et al (2015) อาจเป็นเพราะว่า นักวิจัยรุ่นใหม่ได้ดำเนินการวิจัยแบบมีขั้นตอนและที่สำคัญมีนักวิจัยพี่เลี้ยงคอยดูแลอย่างใกล้ชิดทุกขั้นตอนของการดำเนินการ การเข้ารับการอบรม การเข้าฟังการบรรยายจากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในด้านการอ่านค่าสถิติ การฝึกเทคนิคการเขียนบทความเพื่อตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ โดยอาศัยเทคนิคการนิเทศแบบคลินิกนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนการทำวิจัย จากการลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของCogan (1973) ที่กล่าวว่า การนิเทศแบบคลินิกเป็นกระบวนการสำหรับการสังเกตการสอนภายในห้องเรียนเพื่อนำข้อมูลต่างๆมาปรับปรุงพฤติกรรมการสอนของผู้สอน และสอดคล้องกับแนวคิดของKrajewski and Anderson (1980) ที่ให้ความหมายของการนิเทศ

แบบคลินิกว่าเป็นการนิเทศที่เน้นการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนที่เน้นกระบวนการเป็นระบบซึ่งได้แก่การวางแผนการสังเกตการสอนและการวิเคราะห์การปฏิบัติการสอนจริง นอกจากนี้ Goldhammer and Krajewski (1993) ได้เสนอลักษณะสำคัญของการนิเทศแบบคลินิก ว่าเป็นเทคโนโลยีในการปรับปรุงการเรียนการสอนโดยตรง เป็นส่วนสำคัญที่แทรกอยู่ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน เป็นกระบวนการที่มีเป้าหมายวัตถุประสงค์ชัดเจนโดยเชื่อมโยงระหว่างความต้องการของสถานศึกษาและความต้องการในความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพของผู้วิจัย เป็นกระบวนการที่สร้างความสัมพันธ์ที่ดีในการทำงานในวิชาชีพระหว่างผู้วิจัยและผู้นิเทศ เป็นกระบวนการที่ต้องมีความเชื่อถือซึ่งกันและกันและสะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจสนับสนุนกันและกันและความผูกพันในการพัฒนาตนเองให้เจริญก้าวหน้า เป็นกระบวนการที่เป็นระบบถึงแม้ว่าการดำเนินการต้องยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนวิธีการอย่างต่อเนื่อง เป็นกระบวนการที่สร้างสรรค์เชื่อมโยงช่องว่างระหว่างความจริงกับอุดมการณ์ เป็นกระบวนการที่อยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่าผู้นิเทศคือผู้ที่มีความรู้อย่างแท้จริงเกี่ยวกับการวิเคราะห์การสอนและการเรียนรู้รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างเพื่อนมนุษย์ และเป็นกระบวนการที่ต้องมีการให้การฝึกอบรมสำหรับผู้ที่จะทำหน้าที่นิเทศก่อนที่จะนำการนิเทศแบบคลินิกไปใช้โดยเฉพาะเรื่องเทคนิคการสังเกตการสอนและการดำเนินการนิเทศแบบคลินิกที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. ความพึงพอใจของนักวิจัยรุ่นใหม่ที่มีต่อการนิเทศแบบคลินิกโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การลงมือทำวิจัยด้วยตนเอง โดยนักวิจัยพี่เลี้ยงคอยดูแลทุกขั้นตอนนั้น เป็นความอุ่นใจและสบายใจที่จะดำเนินการในงานวิจัยของตนเอง นักวิจัยรุ่นใหม่รู้สึกอิสระในการคิดและทำ

ด้วยตนเองและมีความสุขเมื่อผลงานดำเนินก้าวหน้าไป โดยมีนักวิจัยพี่เลี้ยงคอยตรวจสอบและให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ซึ่งนักวิจัยพี่เลี้ยงได้ดำเนินการตามขั้นตอนการนิเทศแบบคลินิก ได้แก่ ขั้นประชุมปรึกษาหารือ ขั้นสังเกตการณ์ ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล ขั้นประชุมนิเทศ ขั้นศึกษาพฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของGoldhammer (1969) ที่กล่าวว่า การนิเทศแบบคลินิกมี 5 ขั้นตอน มีลักษณะโดยย่อคือ_ขั้นตอนที่ 1 การประชุมปรึกษาก่อนการสังเกตการสอน (Pre – Observation Conference)_ขั้นตอนที่2 การสังเกตการสอน (Observation)_ขั้นตอนที่3 การวิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดวิธีการประชุมนิเทศ (Analysis and Strategy)_ขั้นตอนที่ 4 การประชุมนิเทศ (Supervision Conference) และขั้นตอนที่ 5 การประชุมวิเคราะห์พฤติกรรมการนิเทศ (Post – Conference Analysis) นอกจากนี้Goldhammer et al. (1993) ยังกล่าวเสริมถึงการนิเทศแบบคลินิกไว้ว่า เป็นกระบวนการสำหรับการสังเกตการสอนภายในชั้นเรียนที่มีการดำเนินการอย่างมีระเบียบเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนให้ดีขึ้นได้โดยผู้สอนและผู้นิเทศจะร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในการวางแผนการสอนการสังเกตการสอนและการประเมินแนวการจัดการเรียนการสอนเพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขร่วมกัน และขณะเดียวกันก็ส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถนิเทศตนเองได้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรศึกษาการเปรียบเทียบการนิเทศแบบคลินิกเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำวิจัยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. ควรศึกษาแรงจูงใจในการทำวิจัยของนักวิจัยรุ่นใหม่
3. ควรศึกษารูปแบบการสอนการทำวิจัยที่มีประสิทธิภาพและมีความรวดเร็ว

บรรณานุกรม

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ:

สุวีริยาสาสน

บุญเรียง ขจรศิลป์. (2543). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ:

พี.เอ็น.การพิมพ์

ยุพิน ยืนยง และ วัชร เล่าเรียนดี (2554). การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบ
หลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครู
เขตการศึกษา 5 อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ. *วารสารศิลปากร
ศึกษาศาสตร์วิจัย* ปีที่ 3 (1), 2 หน้า 196-209.

วัชร เล่าเรียนดี. (2541). *การนิเทศการสอน*. นครปฐม คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม
อารีย์ วชิรวรการ. (2542). *การวัดและการประเมินผลการเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 1.
สถาบันราชภัฏธนบุรี.

Acheson, K.A., and M.D. Gall. (1997). *Technique in the Clinical
Supervision of Teachers. Preservice and Inservice
Applications*. 4th ed. New York : Longman.

Acheson, K. A., Gall, M. D. (1997). *Techniques in the clinical
supervision of teachers: Preservice and inservice
applications* (4th ed.). New York: Longman.

Best, J. W. (1981). *Research in Education* (5th ed.). New Jersey:
Prentice-Hall.

Bulunuz, N., et al (2014) The Implementation and Evaluation of a Clinical Supervision Model in Teacher Education in Turkey: Is It an Effective Method?. *Educational Sciences: Theory & Practice*. 14(5), pp.1823-1833.

Cogan, M. L. (1973). *Clinical supervision*. Boston: Houghton-Mifflin.

Cronbach, L. J. (1974). *The dependability of behavioral measurement theory of generalizability for scores and profile*. New York: Wiley Press.

Glatthorn, A. A. (1984). *Differentiated supervision*. Alexandria, VA: ASCD [Association of Supervision and Curriculum Development] press.

Glickmann, C. D., Gordon, S. P., & Gordon, J. M. (1995). *Supervision of instruction: A developmental approach (3rd ed.)*. Boston: Allyn & Bacon.

Goldhammer, R. (1969). *Clinical supervision: Special methods for the supervision of teachers*. New York: Holt, Rinehart and Winston.

Goldhammer, R., Anderson, R. H., & Krajewski, R. J. (1993). *Clinical supervision: Special methods for the supervision of teachers. (3rd ed.)*. Forth Worth: Harcourt Brace Jovanovich College Publishers.

Krajewski, R., & Anderson, R. (1980). Goldhammer's clinical supervision a decade later. *Educational Leadership*, 37, 420-423.

- Piquette, D., et al (2015). Model of Interactive Clinical Supervision in Acute Care Environments Balancing Patient Care and Teaching. Original Research: *AnnalsATS*, 12 (4), pp.498-504.
- Spellman, S. O., & Jacko, C. M. (1988). Clinical supervision: A powerful tool for teacher education. *Action in Teacher Education*, 10(1), 25-29.
- Susi, F. D. (1992). Using clinical supervision techniques with student art teachers. *Art Education*, 45(6), 45-51.
- Veloo, A. et al (2013) The effects of clinical supervision on the teaching performance of secondary school teachers. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 93 (2013) 35 – 39.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล

บัณฑิต อนุญาหงษ์

สถานที่ทำงาน

สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น

1771/1 ถนนพัฒนาการ สวนกลาง

กรุงเทพฯ 10250

ตำแหน่งงาน

อาจารย์ประจำแผนกภาษาอังกฤษ

ตำแหน่งทางวิชาการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ประวัติการศึกษา

- พร.บ.(เกียรตินิยม อันดับ 2) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

- ศษ.ม.(การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ)

มหาวิทยาลัยศิลปากร

- กศ.ม. (บริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยนเรศวร

- ศษ.ม. (เทคโนโลยีและการสื่อสารทางการศึกษา) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

- พร.ด. (หลักสูตรและการสอน-แขนงการสอนภาษาอังกฤษ)

มหาวิทยาลัยศิลปากร